

ger. Der kræves her et saadant Kendskab til lokale Forhold og Personer, som Bankinspektøren ikke kan være i Besiddelse af. Derfor vil en klog Bankinspektør i disse Tilfælde lade Ansvaret blive, hvor det rettelig hører hjemme.

Naar vi har kunnet slutte os til, at denne Bestemmelse bliver staaende i Lovforslaget, er det, fordi hele Udvalget har kunnet blive enigt om at udtale, at det ikke med denne Bestemmelse er Meningen at udvide den Myndighed, som Bankinspektøren hidtil har udøvet, men at der tværtimod indføres „en Kontrol med Bankinspektørens Udøvelse af denne Myndighed, saa at der derigennem sikres, at den altid vil blive benyttet med rimelig Hensyntagen til samtlige foreliggende Forhold, derunder ogsaa Hensyn til, at der bliver fornøden Tid til at appellere til det ved Ændringsforslag Nr. 35 indførte Banknævn“. Bankinspektøren bør altid holde sig indenfor sit naturlige Omraade. Hans naturlige Omraade vil være at optræde som Raadgiver for Bankerne og at kontrolere, om Lovgivningens Bestemmelser bliver overholdt. Hvis Bankinspektøren skal ind paa at være Overdirektør for vore Banker, vil vi komme ind i en Situation, der vil virke ganske vildledende paa Befolkningen. Man vil faa Befolkningen til at tro, at der deri ligger en Betyggelse, hvad der jo ikke gør. Betyggelsen ligger alene i, at man har tilstrækkelig dygtige og tilstrækkelig ansvarsbevidste Folk til at lede vort Bankvæsen.

Vi har fra vor Side kunnet tiltræde, at der oprettes et Nævn, for hvilket Bankinspektørens Afgørelser kan indankes, men som ogsaa i mange Tilfælde kan virke raadgivende. Vi har kunnet tiltræde dette, fordi Nævnet efter vor Mening vil faa en tilfredsstillende Sammensætning, saaledes at ikke alene den bankmæssige Sagkundskab, men ogsaa den erhvervsmæssige Indsigt bliver repræsenteret i Nævnet. Erhvervslivet er jo i allerhøjeste Grad interesseret i, at hele vort Bankvæsen udvikler sig paa tilfredsstillende Maade.

Jeg har i Modsætning til det ærede Medlem, som lige talte, med Tilfredshed set, at Forslaget om en Krisefond er udgaat af Lovforslaget, idet jeg tror, man vilde komme ind paa en fejl Vej, hvis man indførte en saadan Ordning. Den vilde nemlig modvirke det, som jeg lægger mest Vægt paa, Ansvarsfølelsen. Det vilde virke som en Sovepude for Bankledelserne at vide, at den mindre Omhu eller større Letsindighed, der maatte blive udvist ved Udlaa-

nene, ikke altid vilde gaa ud over vedkommende Bank selv, men maaske vilde komme til at gaa ud over de Banker, som ledede deres Virksomhed paa en forsigtig Maade, saaledes at denne Bestemmelse vilde modvirke det, som er det afgørende: at vort Bankvæsen kommer til at hvile paa en saa solid Grund som muligt.

Naar vi fra vor Side har kunnet gaa med til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag med de Ændringer, der nu foreslaas, til Trods for, at det indeholder en Række Bestemmelser, som det har krævet Resignation fra vor Side at acceptere, er det, fordi vi ligesom den ærede Ordfører i høj Grad ønsker, at der maa komme Ro om Banklovgivningen. Vi har efter vor Mening ikke Raad til at drive politisk Agitation om vore Bankforhold og vor Banklovgivning, og vi haaber, at man, naar man nu enes om Gennemførelsen af en ny Banklov, ogsaa kan enes om, at det vil være en Pligt fra alle Sider at medvirke til, at der skabes en saadan Ro, at der ogsaa kan skabes Tilid baade i Indland og Udland ikke blot til vore Bankforhold, men til vore økonomiske Forhold i al Almindelighed, hvilket vil virke i høj Grad gavnligt paa vort Næringsliv. Jeg kan derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af Udvalget stillede Ændringsforslag.

Hans Nielsen: Jeg skal ikke sige mange Ord ved denne Lejlighed, idet jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte, og til den Redegørelse, han har givet vedrørende de stillede Ændringsforslag. Det vilde være urigtigt, om jeg paastod, at jeg er begejstret for samtlige de stillede Ændringsforslag. De er ikke kommet fra det Parti, jeg tilhører, men fra anden Side, og det er ogsaa med den største Resignation, vi er gaaet med til disse Ændringsforslag, hvoraf adskillige efter min Formening langt fra gør Lovforslaget bedre, jeg er tværtimod af den Opfattelse, at en Vedtagelse af Regeringens Forslag havde været langt at foretrække.

Naar jeg alligevel vil anbefale mine Meningsfæller at stemme for samtlige de stillede Ændringsforslag, er det af de selvsamme Grunde, som den sidste ærede Taler fremførte, nemlig for at vi kan faa Ro om vort Bankvæsen. I det moderne Samfundsliv spiller Bankerne jo en stor Rolle, specielt for Industri, Haandværk og Handel, og det er af den allerstørste Betydning, at der tilvejebringes saadanne Forhold, at